

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1040/2017
26.10.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Живојина Матејића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву 5К 840/16 од 13.03.2017. године и Вишег суда у Панчеву Кж1 133/17 од 06.07.2017. године, у седници већа одржаној 26.10.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Живојина Матејића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Панчеву 5К 840/16 од 13.03.2017. године и Вишег суда у Панчеву Кж1 133/17 од 06.07.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву 5К 840/16 од 13.03.2017. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од 10 (десет) месеци, у коју му се урачунава време проведено у притвору од 15.08.2016. године до 14.09.2016. године. Пресудом је оштећена упућена да неопредељени имовинскоправни захтев остварује у парничном поступку. Окривљени је делимично обавезан на сношење трошкова кривичног поступка и то на име медицинског вештачења, обавезан је да плати износ од 4.000,00 динара, и на име паушала износ од 5.000,00 динара, све у року од 30 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења, док је исти ослобођен плаћања трошкова постављеног браниоца по службеној дужности, адвоката Мирославе Ковачки, о чијој висини је одређено да ће бити одлучено посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Кж1 133/17 од 06.07.2017. године, поводом жалбе окривљеног АА, изјављене преко браниоца, преиначена је пресуда Основног суда у Панчеву 5К 840/16 од 13.03.2017. године и то само у делу одлуке о кривичној санкцији, па је окривљени АА, осуђен на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци у коју му се урачунава време проведено у притвору од 15.08.2016.

до 14.09.2016. године, док је у непреиначеном делу првостепена пресуда потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Живојин Матејић, у смислу члана 485. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Бранилац у захтеву за заштиту законитости истиче да су побијане пресуде донете уз повреду закона, јер сматра да окривљеном за извршено кривично дело није изречена адекватна санкција. У вези тога, у захтеву се наводи да су постојали сви услови да се окривљеном изрекне казна затвора коју би издржавао у просторијама у којима станује, сходно члану 45. став 5. Кривичног законика, с обзиром да му је изречена казна затвора испод годину дана, а имајући у виду личност окривљеног, као и то да је признао извршење дела, изразио кајање, затим да не живи са оштећеном, те узимајући у обзир његово држање после извршеног кривичног дела, а такође и његов ранији живот, да ради, да је запослен, да није осуђиван за исто дело, због чега бранилац оцењује да би казна затвора која би се извршавала у кућним условима, у конкретном случају, била адекватна. С тим у вези, у захтеву се наводи да је одбрана током поступка тражила од суда и изрицање условне осуде са максималним роком проверавања, коју суд такође није прихватио.

Изнетим наводима, по налажењу овог суда, бранилац окривљеног указује да су побијане пресуде донете уз повреду члана 441. став 1. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која у поступку има у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона из члана 441. став 1. ЗКП, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног, оценио као недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Марина Радосављевић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић